

ga. Lahko bi nam vsem povedal marsikaj zanimivega. Kako je bilo nekdaj v gorah, saj jih je obiskoval več desetletij; kdo ga je navdušil zanje; kako jih je doživljal kot mlad alpinist; kako je bilo ob prvi ponovitvi Lovske smeri v Loški steni, v kateri so dvakrat bivakirali; kakšni so njegovi spomini na plezanje s Tinetom Miheličem, pa še z mnogimi drugimi, s katerimi je plezal; kje je najraje plezal - v skali, snegu, ledu ...; ali se spominja kakšnih zabavnih hribovskih doživetij; kako je bilo na prvi odpravi na Makalu leta 1972 in kako na eni njegovih zadnjih odprav v Novi Zelandiji; kako je bilo delati z mladimi - bil je namreč aktiven alpinistični inštruktor -; kako je zašel med gorske vodnike; kako je doživljal vodniške ture; kaj meni o razvoju vodništva danes; kako je odkrival najbolj skrite koticke gora nad Kranjsko Goro in sčasoma postal eden najboljših poznavalcev tega območja; kako je potekalo snemanje na poti Planica-Pokljuka za slovensko televizijo, pri katerem je aktivno sodeloval; kako so obiskovalci zadovoljni z bivačkom na Kotovem sedlu, katerega pobudnik je bil; in ne nazadnje, kako je bilo toliko časa voditi postajo Gorske reševalne službe, kako je bilo na najzahtevnejših in odmevnih akcijah v zadnjih časih, npr. pri reševanju treh Slovakov na Prisojniku - ali se je težko odločil, da bo prvi dan zaradi izredne nevarnosti za reševalce same prekinil akcijo; kaj kot izkušen gornik predlaga za izboljšanje varnosti v gorah in kaj pravi o reorganizaciji GRS - vemo, da je zagovarjal povezovanje s planinskim društvom -, kaj mu pomenijo gore in od kod vruga je jemal toliko energije ... To in to in še veliko drugega bi nam lahko povedal Janez Kunstelj. Vprašanja, ki sem mu jih poslal že zdavnaj, so žal ostala neodgovorjena. Ostal pa bo spomin na Velikega človeka.

Vladimir Habjan

Mirko Fetih (1916–2006)

22. junija smo se na ljubljanskih Žalah poslovili od še enega staroste slovenskih planincev, ki so po vojni začeli obnavljati planinsko organizacijo. Mirko Fetih ali Mka je bil pri tem aktiven na več področjih. Zaoral je v ledino na področju planinskega gospodarstva, pozneje pa še popotništva in informiranja. Rodil se je 27. julija 1916, čez mesec dni bi dopolnil 90 let. Ljubljčan je ostal do konca, le del študija prava je opravil v Pragi; dokončanje študija na Češkem mu je preprečila vojna. Končal ga je potem leta 1940 v Ljubljani. Zaposlen je bil v različnih organizacijah, tudi v Tekstilu in v Združenju za obrt in trgovino pri gospodarski zbornici Slovenije. Tam je bil med drugim odgovoren za izobraževanje in pridobitev zunanjetrgovinske licence. Poleg tega se je razdaljal še na drugih področjih, predvsem v planinstvu. Zanj ga je navdušil oče, ki ga je peljal na Golico, na Stol in pri desetih letih na Triglav. S prirojeno pedantnostjo je zbiral, popisal in uredil dokumentacijo za planinske kočee in zemljišča. Bil je organizacijski sekretar in član upravnega odbora in je s tem neposredno

usmerjal slovensko planinstvo. Kot načelnik gospodarske komisije je posvečal posebno pozornost visokogorskim postojankam ter odločal pri graditvi in obnovi nekaterih postojank, kot so bile Staničev dom, Koča na Črni prsti in Planika. V njegovem drugem planinskem obdobju so se oblikovale njegove lastnosti: bil je estet, popotnik, turni smučar in dober organizator. Res je, da je dolga leta vodil Komisijo za stike s tujino, pozneje preimenovano v Komisijo za mednarodno sodelovanje, vendar je treba poudariti tudi njegovo vzgojno delovanje, saj je vzgojil nekaj organizatorjev planinskih izletov in popotovanj; nekateri vztrajajo še danes. Začelo se je sredi šestdesetih let. Takrat je bilo veliko pomanjkanje vodniške literature v tujih jezikih in večjezična brošura o Triglavu je bila zelo odmevna. Zanimanje za naše gore se je večalo in prav Mka je bil tisti, ki je neutrudno pisal in odgovarjal na vprašanja tujih planinskih društev, turističnih organizacij in posameznikov. Slovenski planinci so navezovali stike s sosednjimi planinskimi organizacijami. Iz teh osebnih srečanj so se razvila tradicionalna planinska srečanja treh dežel. Spominjam se njegovega suverenega nastopa; zagotovo smo vedeli, da bo organizacija, čeprav s skromnimi sredstvi, brez napake. Poglobilo se je tudi sodelovanje z mednarodno planinsko organizacijo UIAA, v okviru katerega je Mirko Fetih zastopal našo organizacijo v komisiji za turno smučanje. Širša planinska srenja ga pozna kot neutrudnega organizatorja planinskih izletov in popotovanj. Začelo se je z zamejskimi gorami, Tatrami in Dolomiti. Njegovi izleti na Korziko so bili vzor dobre organiziranosti. Z njimi je omogočil mnogim Slovincem, da so začeli obiskovati in spoznavati

tuje gore. Že sam podatek, da je v desetih letih pripravil 85 izletov v tujino in jih po večini tudi vodil, je zgovoren. Dopolnitev teh aktivnosti je bila organizacija prvega trekinga pod Makalu leta 1975. Tudi na področju turne smuke je bilo podobno. Za svoje uspešno delo pri razvoju slovenskega planinstva je dobil najvišja planinska priznanja, leta 1973 pa tudi Bloudkovo plaketo za zasluge pri razvoju slovenskega planinstva. S Stankom Bloudkom je bil kot aktiven plavalec neposredno povezan.

Mka, od tebe smo se posloveli, vendar tvoje delo ne bo pozabljeno. Dal si nam znanje, da smo podirali meje in spoznali evropske ideale že davno prej, preden so postali resničnost. Na naših poteh po domačih in tujih gorah nas boš še vedno spremljal.

Janez Pretnar

Poziv

Nove avtorje pozivamo, da nam hkrati s prvim poslanim prispevkom sporočijo še vse podatke, potrebne za nakazilo honorarja (ime in priimek, naslov, izpostavo davčnega urada, davčno številko, številko osebnega bančnega računa; na zadnji strani bančne kartice). Tudi obstoječi avtorji, ki teh podatkov še niso sporočili, naj to store, da jim bomo lahko nakazali pripadajoči honorar.

Kako poznamo naše gore?

Kateri zeleni vrh je spredaj na levi strani slike?

Tokrat bo za nagrado nahrbtnik Carma 25, ki ga ponuja spletna trgovina z gorniško opremo www.kibuba.com.

Pravila naše igre smo objavili v januarški številki. Odgovore sprejemamo do 25. 9. 2006.

Rešitev iz prejšnje številke:

V julijski številki smo objavili sliko Stenarja, posneto izpod Križa. Prejeli smo 14 pravih odgovorov. Tisti, ki ste se zmotili, ste na sliki prepoznali Bovški Gamsovec, Begunjski vrh in Pihavec. Izžrebana je bila Mojca Balant iz Ljubljane, ki ji bo spletna trgovina www.kibuba.com podarila knjigo Karnijska potepanja.

Andrej Stritar

 Irena Mušič